

Rémálom Zebegény felett... csak ebből nem lehet felébredni

Túrabezámoló

2022 december 9

In medias res

... Miközben az utolsó lépéseket tettem addig a pontig, ahol éppen nem kell a reménytelen visszacsúszással küzdenem egy pillanatra felmerült, hogy mindent kiadok magamból. (A földre) Kimerült voltam, émelyegtem, szakadt a hóval vegyes eső ÉS éjszaka volt. Bizonyára minden skandináv krimi rajongó elégedetten csettintett volna: na ide most kellene egy bűntény...

Amennyiben éjszakai túrák előtt valamit játszánánk, akkor az az időjáráslottó lehetne. Esik majd-é avagy száraz fehéreművel érkezünk meg az úti célhoz. Az esetleges más tartalom a nevezett ruhaneműben más lapra tartozik...

Túra eleje: esett, csúszott. Túra közepe: esett, csúszott. Túra vége: esett csúszott. Mily meglepő ugye? Szakavatott olvasóim legyintenek a kezükkel: ugyan már, hiszen rendszeresen jártok kirándulni, felöltöztök és kész. Ott van egy nagy DE! Zebegény és úti célunk között, amit nevezünk Nagymarosnak a terep kissé lejt a Remete-barlang környékén és a talaj kissé agyagos is. Mivel nagyon, de nagyon felázott volt így a szakadékba való visszacsúszás réme minden pillanatban ott lebegett a fejünk felett. Nem viccelek: amennyiben nem lett volna kötél túravezetőnknel sok helyen az életben nem megyünk fel, mert nem volt tapadás ilyen lejtőkörülmények miatt. Ezt szorozzuk meg azzal, hogy a fejlámpáink is csak korlátozott fényt adtak, mert közben hol ködösre fordult az idő, hol meg hódara lett a szakadó esőből, egy pillanatra SEM állt el. Egy sokadik érzésem súgta még indulás előtt, hogy hozzam a nordic walking botjaimat, ami ugyan nem túrabot, de mégis jó volt a túra nagyobb részében.

Végül nem lett antiperisztaltikus mozgás...

Volt-e hab azon a bizonyos tortán? Volt: Mikor már közvetlen Nagymaros előtt bandukoltam kis híján utolsónak igazából érzésből kellett mennem, mert fejlámpám fénye sem volt már az igazi. A vonatnak úgy örült a társaság, hogy a MÁV szemébe bizonyára könnyek szöktek ennek látványára.

Utólag elmondható: igen, megcsináltuk! Testvériség, bajtársiasság!

Személyes utóirat: Bpesten átázva szó szerint hangosan csattogtattam a fogaimat, mert remegtem a hidegtől. A HÉV-en már nem mertem levenni a kabátomat: jól van az úgy én még egyszer le nem hűtöm.